

prima instanță – (Judecătoria Hîncești)L. Roic-Boteazatu
instan. de apel – (Curtea de Apel Chișinău) N. Simciuc, Vl. Brașoveanu, T. Vozian

ÎNCHEIERE

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către societatea cu răspundere limitată ”Art Expres”,

în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată ”Art Expres” împotriva Sofiei Aramă privind restituirea prestației, dobînzii de întîrziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2016 prin care s-a respins apelul declarat de către societatea cu răspundere limitată ”Art Expres” și s-a menținut hotărîrea Judecătoriai Hîncești din 27 aprilie 2016,

c o n s t a t ă:

La 28 octombrie 2015 societatea cu răspundere limitată ”Art Expres” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Sofiei Aramă prin care a solicitat încasarea de la Sofia Aramă în beneficiul societății cu răspundere limitată ”Art Expres” a mijloacelor bănești în sumă de 3 000 lei și a dobînzii de întîrziere, formate în baza acordului de prestare a serviciilor de asistență juridică și achitarea prețului convenit confirmat prin bonul de încasare a numerarului nr. 210221 din 06 august 2014, precum și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată au menționat că, potrivit acordului cu pîrîta Sofia Aramă, avocat al cabinetului avocatului ”Sofia Aramă” societatea cu răspundere limitată ”Art Expres” a achitat în beneficiul acesteia 3000 lei avans pentru acordarea asistenței juridice – întocmirea, depunerea cererii de chemare în judecată și reprezentarea reclamantului în instanța de judecată în litigiul cu debitorul societatea cu răspundere limitată ”Vinăria Piatra Albă”, mun. Chișinău, punîndu-i la dispoziție toate actele solicitate și acordîndu-i toate împuternicirile necesare.

Încasarea prestației societății cu răspundere limitată ”Art Expres” pentru reprezentarea în ședința de judecată este confirmată prin bonul de încasare a numerarului nr. 210221 din 06 august 2014, eliberat de pîrîta Sofia Aramă, avocat al cabinetului avocatului ”Sofia Aramă”.

După dobândirea mijloacelor bănești, începînd cu 06 august 2014, avocatul Sofia Aramă nu și-a executat obligațiile asumate, nu a depus cererea de chemare în judecată și nu a reprezentat reclamantul societatea cu răspundere limitată "Art Expres" în instanța de judecată, iar la 23 decembrie 2014 și-a suspendat licența de avocat, fiind numit pe un termen de cinci ani, în funcția de judecător la Judecătoria Cimișlia.

De asemenea, au susținut că, Sofia Aramă nu a anunțat societatea cu răspundere limitată "Art Expres" despre suspendarea licenței de activitate, nici despre schimbarea locului de activitate.

Suplimentar, au relevat că, adresîndu-se către Sofia Aramă cu solicitarea de a-și executa obligațiile ori a restitui mijloacele de bani încasate, aceasta nu a manifestat nici un comportament (f.d. 3-5).

Prin încheierea din 29 decembrie 2015 Curtea de Apel Chișinău, pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către societatea cu răspundere limitată "Art Expres" către Aramă Sofia privind revendicarea bunurilor din posesia nelegitimă, a strămutat-o pentru examinare la Judecătoria Hîncești (f.d. 38,39).

La 08 februarie 2016 societatea cu răspundere limitată "Art Expres" a depus cerere de concretizare a acțiunii prin care a solicitat încasarea din contul Sofiei Aramă în beneficiul societății cu răspundere limitată "Art Expres" a mijloacelor bănești în sumă de 3 000 lei, formate în baza acordului de prestare a serviciilor de asistență juridică și achitării prețului convenit prin bonul de încasare a numerarului nr. 210221 din 06 august 2014, încasarea dobînzii de întîrziere în sumă de 507 lei și a taxei de stat în mărime de 270 lei (f.d.49-50).

La 22 februarie 2016 societatea cu răspundere limitată "Art Expres" a depus cerere de concretizare a acțiunii prin care a solicitat încasarea din contul Sofiei Aramă în beneficiul societății cu răspundere limitată "Art Expres" a mijloacelor bănești în sumă de 3 000 lei, formate în privința acordului de prestare a serviciilor de asistență juridică și achitării prețului convenit prin bonul de încasare a numerarului nr. 210221 din 06 august 2014, încasarea dobînzii de întîrziere în sumă de 507 lei și a taxei de stat în mărime de 270 lei. Prin cererea respectivă reclamantul a specificat că solicită revendicarea prestației și nu încasarea unei datorii (f.d.59-61).

Prin hotărîrea din 27 aprilie 2016 Judecătoria Hîncești a respins acțiunea civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată "Art Expres" către Aramă Sofia privind revendicarea prestației, ca neîntemeiată (f.d. 71).

La 12 mai 2016 societatea cu răspundere limitată "Art Expres", nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe a depus cerere de recurs prin care a solicitat casarea hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral (f.d.f.d. 77-79).

Prin decizia din 07 iulie 2016 Curtea de Apel Chișinău a respins cererea de apel declarată de societatea cu răspundere limitată "Art Expres" și a menținut hotărîrea Judecătoriei Hîncești din 27 aprilie 2016 emisă în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată "Art Expres" către Sofia Aramă privind restituirea prestației (f.d. 100).

La 05 septembrie 2016 societatea cu răspundere limitată "Art Expres" a depus cerere de recurs prin care a solicitat casarea integrală a hotărîrii Judecătorei Hîncești din 27 aprilie 2016 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2016 cu emiterea unei noi hotărîri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

În motivarea cererii de recurs au indicat că, societatea cu răspundere limitată "Art Expres" și Sofia Aramă, în calitate de avocat au încheiat un contract de asistență juridică, potrivit căruia Sofia Aramă s-a obligat să acorde asistență juridică sub formă de întocmirea și depunerea unei cereri de chemare în judecată, reprezentarea intereselor recurentului în instanța de judecată. După încheierea contractului recurentul a achitat în contul cabinetului avocatului "Sofia Aramă" suma de 3000 lei.

Cu toate acestea Sofia Aramă nu și-a executat obligațiile contractuale asumate. Mai mult aceasta a fost numită în funcția de judecător, și contrar prevederilor legale nu a informat recurentul despre schimbarea locului de muncă și imposibilitatea acesteia de a-și executa obligațiile contractuale asumate.

Astfel, au invocat că, atît instanța de fond cît și instanța de apel la judecarea cauzei au interpretat eronat prevederile materiale și procesuale.

În acest sens, au relevat că, instanța nu a manifestat obiectivitate la examinarea prezentei cauzei, în cazul cînd a constatat că bonul de încasare prezentat nu corespunde art. 17 din Legea contabilității, or intimata nu a manifestat nici o obiecție în cauza respectivă.

Mai mult, au invocat că, intimata nu a negat primirea prestației, iar aplicarea ștampilei întreprinderii care a efectuat plata nu este obligatorie.

Totodată, au invocat că, absența contractului nr. 16 nu poate fi imputată recurentului, deoarece după primirea prestației în sumă de 3000 lei, avocatul Sofia Aramă nu a întocmit un contract de asistență juridică, iar ulterior și-a suspendat activitatea de avocat.

Respectiv, prin încălcarea principiului imparțialității, instanța de fond și de apel au încălcat prevederile art. 6.1. din Convenția europeană a drepturilor omului, or intimata urmează să restituie conform prevederilor Codului civil prestația acceptată (f.d. 111-117).

Analizînd termenul de depunere a recursului, instanța de recurs remarcă următoarele:

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 07 iulie 2016. Potrivit scrisorii nr. 21271-4 copia deciziei a fost expediată părților la 19 iulie 2016 (f.d. 106).

La materialele cauzei, nu este anexată dovada recepționării deciziei de către recurent.

Recurenta a depus cererea de recurs la 05 septembrie 2016, respectiv, recursul a fost depus în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea

despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanțele ierarhic inferioare de judecată s-au pronunțat în modul corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a

probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că aceste argumentul al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată "Art Expres" nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată "Art Expres" se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari